

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14072-02-18 חיים ואח' נ' פולסים בע"מ ואח'

לפני כבוד הרשמת בכירה ורדה שוורץ

התובעת: מעיין חיים ת.ז. XXXXXXXXXX

נגד

הנתבעת: פולסים בע"מ חפ' / 514652791

פסק דין

1. התובעת הגישה כנגד הנתבעת תביעה כספית בעילה של משלוח דברי פרסום ע"י הנתבעת בניגוד להוראות סעיף 30א חוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ד-1984 (להלן: "החוק"). לטענת התובעת קיבלה למכשיר הסלולרי שבבעלותה 22 הודעות ובהן דברי פרסומת בין התאריכים 17.10.17 ועד 1.2.18 (להלן: "ההודעות"). ההודעות נשלחו לתובעת מבלי לקבל הסכמתה לכך מראש. על פי בדיקה שערכה התובעת הסתבר לה כי השולחת היא הנתבעת שהיא חברה העוסקת בדיוור אלקטרוני ומסרוני. לפיכך, עתרה התובעת לחייב נתבעת זו בתשלום בסך 22,000 ₪. יצוין כי התובעת תקנה בדיעבד את תביעתה והוסיפה נתבעת נוספת, פארמה עילית בע"מ, אשר לא התגוננה וניתן כנגדה פסק דין בהעדר הגנה.

2. הנתבעת התגוננה וטענה כי הינה חברה המספקת מערכת לשליחה של מיילים ומסרוני בלבד ואינה השולחת בפועל של ההודעות. השולחת בפועל של ההודעות היא חברת פארמה עילית בע"מ, לקוחה של הנתבעת והיא שביצעה את המשלוח של ההודעות באמצעות שימוש במאגר המידע הכולל את מספר הטלפון של התובעת. ממשיכה הנתבעת וטוענת כי הינה מערכת הפצה ושיווק בלבד ועל כן אינה היריב הנכון של התובעת.

3. סעיף 30א לחוק התקשורת מגדיר מפרסם: "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, ובכלל זה לקדם קבלת תרומות או תעמולה, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14072-02-18 חיים ואח' נ' פולסים בע"מ ואח'

רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה; " (ההדגשה אינה במקור – ו.ש.)

המחלוקת בין הצדדים נחה בשאלת פרשנות המונח "משווק" בהגדרה הנ"ל והאם מערכת דיור אלקטרוני ומסרוני מובדלת ממונח זה בחוק.

האקדמיה ללשון העברית קובעת כי משווק הוא מי שמוציא למכירה.

בענייננו מדובר בחברת פארמה עילית בע"מ, אשר בידה מוצר שהוא למעשה שירות שניתן על ידה. פעולת שיגור הפרסומת נעשית בפועל על ידי הנתבעת כפי שעולה מהסכם שנכרת בין הנתבעת לבין פארמה עילית בע"מ.

4. ממקרא ההסכם עולה כי פעולת השיגור נעשתה על ידי הנתבעת והיא עונה היטב להגדרת המחוקק כמי שמשווקת את נושא דבר הפרסומות בעבור אחר. רק מי שביצע בעבור אחר פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי יוחרג מהגדרת המפרסם.

הנתבעת אינה בעלת רישיון כאמור ולכן אינה פטורה.

יש לדחות טענת הנתבעת לפיה כל פועלה הוא לשמש כפלטפורמה לשיגור עבור פארמה עילית בע"מ. השימוש במונח "פלטפורמה" אינו משנה את העובדה כי הנתבעת משווקת מוצר של אחר.

הדבר דומה למשווק תוצרת חקלאית המשתמש במשאיות לצורך שינועה ללקוחות.

כמו כן טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם התחייבויות הנתבעת על פי ההסכם עם פארמה עילית בע"מ כאמור בפירוט הכלים המגוונים והשוניים אותם מעניקה הנתבעת ללקוחותיה כגון הפירוט בהסכם תחת הכותרת: "שליחה".

הפטור מאחריות אליו מפנה הנתבעת הוא הסכם בין הנתבעת לפארמה עילית בע"מ ואינו מחייב את התובעת ואינו גובר על הוראות החוק.

5. מאחר וטענת התובעת כי המסרוני נשלחו אליה ללא הסכמתה מראש לא נסתרה, התביעה מתקבלת והנתבעת תשלם לתובעת את סכום התביעה בסך 22,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל. כמו כן תשלם הנתבעת לתובעת הוצאות משפט בסך 1,000 ₪.

ניתן היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14072-02-18 חיים ואח' נ' פולסים בע"מ ואח'

ורדה שוורץ, רשמת בכירה